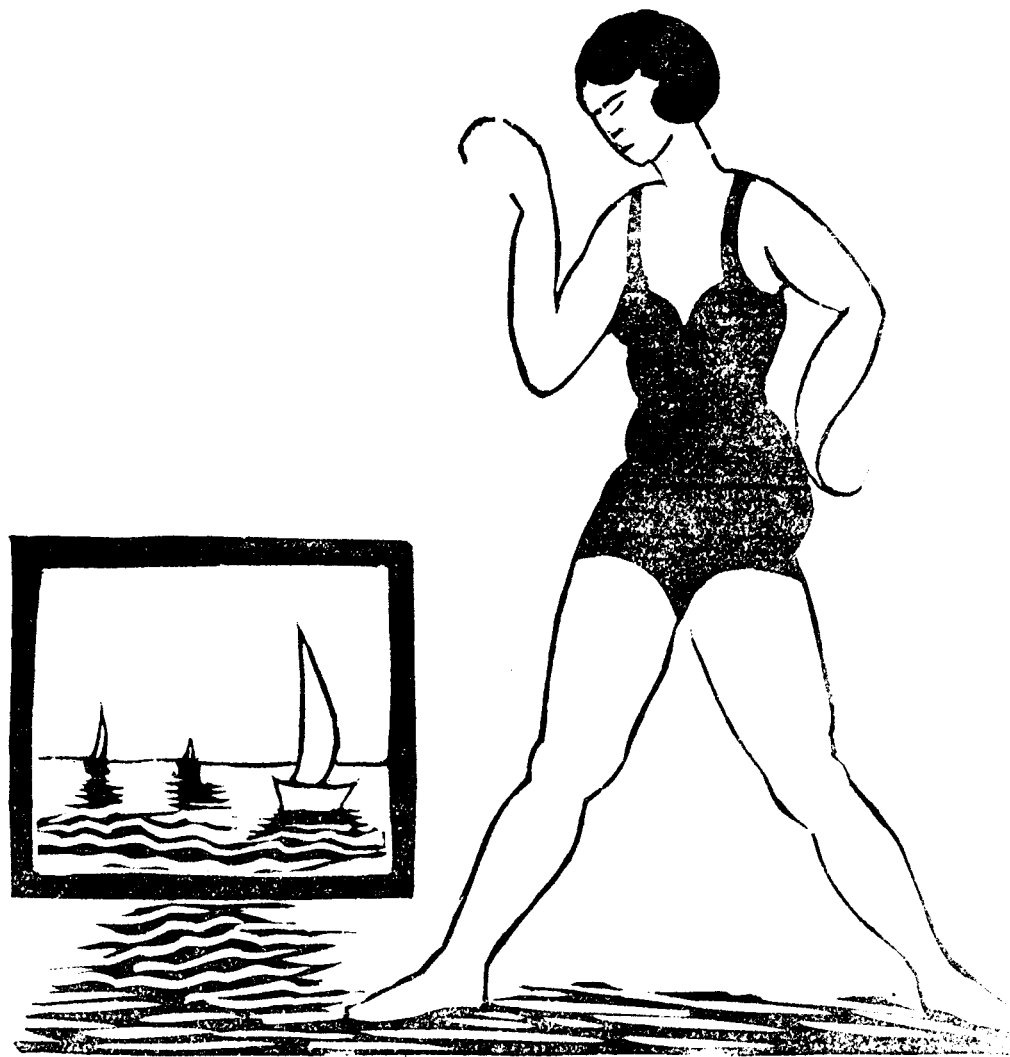

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes. - Preu: 20 cèntims.

EL NOSTRE ESTIU

Mancats com estem de Piscina, aquesta és la única solució que tenen les nostres famoses damiselles per a rentar-se les pantorrilles: Esperar que l'aigua salti del «marc. (Es sabut que els «marcs» estan a l'aigua.)

Les Sardanes de Corpus

Encara que ja fa dies que ha passat la festa de Corpus, no podem menys que dedicar un petit comentari de les tradicionals sardanes que es ballaren a la Plaça; no pel que puguin tenir de tradicionals, sinó perquè és una festa de «Luz, Color, Alegria y Juventud» i per nosaltres l'alegria i la joventut i el color de les nenes boniques va sense dir que són la nostra flaca.

Són les dotze en punt. A la Plaça de la República hi peta un sol que esquerda el cap. Els carrers que hi menen són plens de gent esperant el pas de la xiroia comitiva.

A les dotze i minuts fan l'entrada apoteòsica les parelles, presidides pel ciutadà Boix que representava l'Ajuntament amb la bufona Elvireta Falguera—previ el permís concedit per la muller—; En Blanch que, ostentant la representació dels pabordes i que sense semblar un figurí de can Jorba anava senzillament elegant amb la simpatiquíssima Montserrat Daunís, i després en representació dels joves el nostre amic Pagès, alt, com sempre amb aquell somriure de noi de bona fe, portant del braç a... Endalina Artigas (morena, elegant, quelcom aitiva, etc., etc., etc.) i finalment, fillets de Déu, quin estol de joves parelles; poques però seleccionades. Mai havíem vist aplegades en un sol grup unes nenes tan boniques, elegants, rialleres, esculturals, lineables i tots aquells adjectius que fins a trenta set trobaríem.

Nosaltres, des de la llotja (damunt un banc) ho presenciàvem embadalits i aguantàvem pacients—l'espectacle s'ho valia—aquell xàfec solar que ens omplia el cos de suor, però la mirada de copdícia sexual.

Des d'on erem vàrem sentir un que dèia, i ho creiem força encertat, que de les sardanes de Plaça al matrimoni hi va un pas. Vàrem suposar que els joves que dançaven ho ignoraven, perquè creiem que si ho arriben a saber, no hi haurien pas anat.

ELS QUATRE DEL BANC

Els números mai fallen

L'ex!... rei borbònic va nèixer l'any	1886
Fou coronat l'any	1902
Ha regnat	29 anys
Quan la va vessar tenia	45 anys
Total	3862

La meitat, és 1931. Número de xifres 4, que sumades horitzontalment donen 14.

Tot plegat resulta: 14 del mes 4 (Abril) de 1931, data de la implantació de la República.

LA BORSA ACOLORIDA

Seguint la tasca que ens hem imposat d'orientar les nostres estimades llegidores i al públic en general, avui ens permetem donar el color dels vestits d'estiu que a cada damisel·la convé d'adoptar per assolir un èxit definitiu i posar un vertader pànic i enlluernament al sexe contrari.

Així, doncs, comencem:

A la:

- Granadines Villegas, emissió gran.—Blanc de Zing.
- Granadines Villegas, emissió petita.—Rosa Tirio.
- Carbones vegetales Lola.—Verd esmeralda.
- Cinematográficas Postín, «Pilar».—Groc cromo clar.
- Mines de Sara.—Càdmi fosc.
- Perfumes Mónica.—Sèpia natural.
- Catalina & Elvira Soc. Reunida.—Blau elèctric.
- Fornarina Pilar Film.—Fum d'estampa.
- La simpàtica Xarleston Pilarín.—Roig clar.
- La Productora de Calzados «Lola».—Carmí inalterable.
- Ciments Roca-Conxa.—Terra de Pozzuoli.
- Pit-aluga Films «Enriqueta».—Verd Veronés.
- Hierros & Aceros «Kimeta».—Verd d'espera.
- Hierros & Aceros «Mary».—Gris esperançador.
- Esquellerings «Pepeta».—Laque noir.
- Sweters & Pullovers «Eudald-Inna».—Groc cromo carbassa.
- Ferradures D'Ascalç.—Cendres verdes.
- Tabacos de Filipinas.—Ultramar clar.
- Companyia Telefònica, Sèrie C-onsol.—«Rose Bengale».
- Companyia Telefònica, Sèrie K-atty.—Verde azulado.
- Companyia Telefònic, Serie A-angelina.—Ocre de taller.
- La permanent Carmina, S. en C.—Viola obscur.
- Asfalts i Paviments Masoliver.—Roig indi.
- Constructora de Cajas Pilar.—«Rouge rubis».
- Constructora de Cajas «Mary».—«Vermillon factice».
- Frr. Crr. a grans pendants de Batet, Línia Montserrat.—«Laque violet foncé».
- Frr. Carr. a grans pendants de Linea Altura.—«Laque orangée».
- Mont Salva H, Sèrie Man-L. T.—Verd d'oliva...
- Mont Salva H, Sèrie Mary D.—Sèpia natural.
- Forges i Falç (Oliver).—Blan de marina.
- Eterns somriures «Lolita».—Groc de Nàpols.
- The Geisha.—Gerani del Japó.
- Coca-teries Paquita.—Blau de Pèrsia.
- Confeciones Aurèlia.—Escarlata intens.
- Confeciones Rita.—«Blau ceruleum».
- Sociedad lechera marca «Carmeta».—Terra siena natural.
- Cajas de piel de Toro-nell Anita.—«Naranja-s de la China».
- Loza de Porcelana S. A. «Rosau».—Blanc d'argent-vit.

CIUTADANS!

DE demà en vuit sereu novament cridats a elegir lliurement els homes que han de representar-nos en les Corts Constituents. Cal que tingueu present la transcendència d'aquesta tria. Es l'hora de la màxima responsabilitat. Els homes que aniran a Madrid han de portar-hi l'expressió jurídica de la voluntat unànime de Catalunya; d'aquesta Catalunya, liberal i demòcrata, que vol sentir-se germana amb els pobles de la Confederació Espanyola; d'aquesta Catalunya que menysprea els negocis econòmics fabulosos que li representaria la total i completa desarticulació política amb Espanya, a canvi d'ésser respectada la seva personalitat íntegra i indiscutible dintre la República Federal Espanyola; d'aquesta Catalunya eminentment treballadora que sent en el més viu de l'ànima el fet social i que pugna per el millorament progressiu de la massa obrera; que no vol fronteres, però que vol per Ella i exclussivament per Ella, sense intromissions de cap mena, el legítim dret de resoldre's els conflictes que es suscitin dintre el seu clos, tant replè de massa proletària. Vol aquest dret perquè aquesta és la seva voluntat. Barcelona, cap i casal de Catalunya, la ciutat d'Espanya on hi són més fortes les commocions socials, no pot permetre disposicions alienes, que no coneixen pas com nosaltres la nostra vida.

Perquè cal dir ben alt i ferm el que volem, és l'hora de la màxima responsabilitat. Cal enviar, doncs, a Madrid, els homes que més dignament puguin representar-nos, els homes que més compenetrats estiguin amb el poble. La seva veu ha d'ésser el ressó de la veu del poble de Catalunya, d'aquesta veu que ha de fer tremir l'Espanya tota d'un sentiment nou: el sentiment de solidaritat federal.

Ningú pot inhibir-se del deure de votar. Tothom ha de tenir present la transcendència de l'hora.

En aquest pla, reflexioneu bé, quan voteu, a qui voteu. Penseu-hi bé en aquesta hora de responsabilitat! Penseu que aquells a qui atorgueu el vostre vot han d'ésser republicans i ben republicans; republicans de tota la vida; no republicans d'última fornada. Penseu també que han de sentir íntegre el fet català: han d'ésser els diputats de la República Federal de Catalunya. Penseu que han de tenir amor a la classe obrera; que han de tenir una ampla visió del fet social i no un concepte aburgésat d'explotació, Penseu que han d'ésser respectuosos amb els sentiments de religió; no que avant-posin aquest sentiment a tot altre interès, *per alt que sigui*. República liberal i demòcrata, no vol pas dir persecució religiosa. Vol dir únicament respecte a totes les creències, sense permetre, però, supremàcies. Supremàcies sempre perniciosos fins per els mateixos a qui estan atorgades: recordeu, sinó, la vergonyosa època inquisitorial; recordeu també la persecució de l'església catalana, per el catolicisme (?) de l'Espanya d'Alfons XIII, rei i lladre. Vegeu si n'hem rebut de greuges, d'aquest catolicisme vergonyós.

Per tot això, cal que voteu íntegra la candidatura de la coalició d'esquerres de la circumscripció de Girona. Cal que la voteu perquè s'aplega sota una bandera gloriosa: Llibertat, Democràcia, República, Catalunya.

Ciudadans! Vegeu la vostra candidatura:

Salvador Albert i Pey
Manuel Carrasco i Formiguera
Albert de Quintana i de León
Josep Puig i D'Asprer
Miquel Santaló i Parvorell

Empresas «Cinaes» (tres sèries).—«Sienne brulée». Cacaos i Chocolates Palm-ya.—«Violeta cobalt». Chapeau chic - Margara.—«Noir foncé». Terrisseria fina «Florinda».—Roig Van-Dyck. Repoblacions forestals Verges.—Rosa inalterable. Miradas serenas «Armengol».—«Tierra sombra tomada».

Peluquerias «Ramona».—Carmi extra. Explosivos «Massó».—Blau Velázquez. Societat telegràfica (3 sèries).—Groc canari. Escultòrica Soy.—Màngara. Manantials de S. Roc «Josefina».—Blanc simpàtic. Aplicacions elèctriques «Simon».—«Orquídeas Salvajes».

«Panaderías reunidas» marca Dolors.—Ginesta. «Lletres reunidas» Carmelita.—Verd de cobalt. Somriures sinòptics «Lolita».—Tinta xina. Panyeries angleses «Andorrà».—«Outremer foncé».

Marceli Domingo

Haus ací el Ministre d'Instrució del Govern Provisional de la República al qual per la seva gestió a favor de la nostra estimada parla, li guardarem els catalans de debò un agraïment etern.

Polítiques

A Sant Feliu, s'inaugurà fa quinze dies un «Bloc Republicà Federal», amb molt d'èxit i entusiasme.

A Besalú, també han inaugurat un Centre Federal, amb més de cent socis, de moment.

A Sant Joan, no en tenen prou, i n'inauguren dos d'un pic.

A Tortellà, un altre Centre Republicà, nou de trinca.

A Les Planes, també tenen un Centre flamant.

La malura, per fi, ha arribat fins a Les Preses.

Amb aquesta florida tant exuberant, no cal tèmer per a la consolidació de la República, ni per l'èxit indiscutible en les vinents eleccions.

Ha arribat fins a les nostres mans profanes i republicanotes un imprès del «Seminario-Colegio de Santa María del Collell Gerona-Bañolas».

Un pulcre imprès-circular en ciclostile, en el que es recomana la candidatura republicana de dreta i principalment al senyor Ayats, ex-colegial.

Es adreçada la crida als ex-alumnes, tocant la corda sentimental dels drets, de la Religió, amb tota ia mala intenció d'aquest món, ja que no diuen el que és ben cert, que en la candidatura d'esquerres hi han dos catòlics practicants, i els altres, en tot cas, seran el respectuosos que les circumstàncies exigiran.

De totes formes anotem dos èxits: aquest «focus» d'anti catalanisme ja s'ha catalanitzat, exceptuant l'imprès; aquest centre dictatorial ja aconsella, suposem per mal menor, una candidatura que vol passar per republicana, liberal i demòcrata.

Oh poder de! temps!

Ara ja no podria anar a refugiar s'hi, com en altres ocasions, el senyor Lloses.

Ja es sap que els republicans de la fornada del 14 d'abril a Madrid en diuen «frigis».

Doncs bé, a la nostra terra, la gent de la Lliga, ue a representar una diem-ne «frigiada».

De totes maneres, ens sembla que a nosaltres no ens la «frigiran», perquè fa massa poc temps que ens havíem sentit dir pel seu òrgan «La Veu» (abans de Catalunya, ara de la burgesia) republicanots, visionaris i no sabem quantes coses més.

Seria suculent que ens entretinguèssim retallant troços de La Veu, de dos mesos abans de l'adveniment de la República!

Suposem que tinguin raó (això és un dir) rebutjant el càrrec que els fem d'anar de braç amb els de la Dictadura; no deuran queixar-se que els diguem sense segona intenció: «nounsats en el republicanisme», parodiant una frase que passarà a ésser cèlebre.

**La candidatura que
publiquem, és la teva
candidatura**

Cultura Física

Tennis

Ja ho sap tothom, però encara que sigui així, nosaltres ho hem de repetir i hem de fer que no s'oblidi: Ja tenim per fi el Club de Tennis, que es preocupa de construir, o millor, de reconstruir les antigues dues pistes de Tennis de la carretera de Sant Roc.

Ara ja no és cap utopia: els arbres ja són a terra i la setmana entrant començaran les obres, sota la direcció del dirigent i aimant d'aquest esport, l'arquitecte senyor Aubert.

Per Sant Joan la primera pedra i per Sant Jaume l'última i el primer partit.

Cal esperar que les botigues com el «Palau del Calçat», d'objectes esportius, pensin en posar raquetes, pilotes, etc., a la disposició dels tennistes; i els sastres que comencin a fer pantalons blancs.

Contràriament al que s'ha dit, les quotes seran el més reduïdes possible, d'acord amb el número de socis i despeses que ocasionarà la construcció de les dues pistes. Es a dir, es tracta d'una entitat completament popular, única forma d'obtenir tota la importància i èxit que li volen donar els seus fundadors, i que nosaltres li desitgem.

Quinzena futbolera

No sabem pas que ha passat amb el «Trofeu La Rambla». Uns que no venen, altres que es retiren, equivocacions per ací, enredos per allà; ens sembla que aquí hi ha «gato encerrado».

Es tan enredada la cosa, que creiem que el millor és deixar-ho córrer, perquè hi agafariem mal de cap

= Diumenge jugaren l'Olot (selecció) i el Bonmatí, guanyant els locals per 2 a 1. Com que va anar força bé, no hi tenim res a dir.

Excursionisme i Natació

Per a demà el Casal Català té anunciada una excursió a l'Estartit.

Felicitem als organitzadors, perquè ho entenen: a l'hivern a mnntanya i a l'estiu a la platja. Què voleu més?

REPORTER

Ens han dit...

Que «El Deber» és l'òrgan oficiós de la *lliga*.

Que a «La Traïció» ja li sembla bé l'actuació de la *lliga*.

Que això va bé i la *lliga* s'eixampla.

Que si tan s'aixampla tots aniran a mitja garró.

Que «El Deber» i «La Traïció» es fusionaran i que el nou periòdic es dirà «El Deber Tradicionalista».

Que malgrat que el senyor Masramon desmenteixi que la seva candidatura va ésser *apoiada* pels pupistes, aquests diuen que si no haguessin estat ells no hauria fet ni la meitat dels vots que va tenir.

Que En BASTONS, que fa de mestre a can *Bastans* i és parent de mossén Bustins, continuava provocant la gent liberal i demòcrata d'Olot, presumint en el nostre carrer Major amb «El Debate» als dits,

d'ésser un dels quatre burros que encara llegeixen el diari putrefacte.

Que aquesta gran patum volia fer de mestre al Grup Escolar.

Que el poble d'Olot no ho tolerarà.

Que el poble hi vol gent que siguin mestres i no que només en facin.

Que sí; que siguin mestres.

Que aviséssim a les autoritats de la república, perquè sembla que en una oficina municipal es fa propaganda electoral de dretes. En aquests senyors s'els hi hauria de clavar un cop de ma esquerra.

Que el noi *Manxa* és un aprenent de dretes.

Que en els mítings de dretes hi ha un entusiasme delirant.

Que acaba a l'enfermeria.

Que ha arribat el Nas.

Que la Pilar Taruta encara és aquí.

Que sembla tornaran amics.

Que ens en alegrarem molt, perquè tots dos són una «monada».

Que demà en el Casal Marià hi haurà un gran match de futbol.

Que hi jugaran els mosqueters i altres castigadors, alguns dels quals també són del «Castigo Olotense»

Que l'altre *team* que serà format amb els juniors del Casal Marià té moltes probabilitats d'èxit..

Que moltes noies hi aniran per a veure les cames d'algun d'ells, castigadors irresistibles.

Que si juguen noblement, els petits passaran per la mola als *grans*.

Que En BASTONS té el càrrec d'anar a buscar les pilotes que caiguin a fora i aixugar la suó als seus *germans mosqueters*.

Que hi ha una ratxa de casaments que fa escriuir.

Que si no fóssim tan joves també ens casariem (si trobéssim el que fa el cas).

Que si no ho fem és per por de que ens espatlli el creixent (pobrets!)

Que estem molt de broma.

Que sí; que estem molt de broma.

Que fa molt riure parlar de poligàmia mentre no ens veiem en cor de començar pel començament: és a dir, començar per casar-se com Déu mana.

Que el senyor Rector està molt enfadat perquè, malgrat l'eloqüentíssim sermó que feu a les nostres damiselles perquè no anessin amb mànegues curtes, cada dia n'hi han més.

Que les noies que van amb mitja mànega queden molt malament estèticament.

Que per estar bé té d'ésser o tota o gens.

Que és probable que l'Ajuntament canviï molts noms de carrers de la nostra ciutat.

Que amb això podria ésser que tots els *Sants* se'n anessin al *Cel*.

Que uns nois que van a estudi amb el senyor *Paraxe* varen dir *Paparra negra* a mossén *Mir*.

Que realment són nois que prometen.

Que l'*Auli* fa política d'aproximació.

Que a l'*Angeleta* no li ve pas del tot malament.

Que aviat es signarà un armistici.

Que nosaltres ho celebrem molt.

Trucades de EL DESPERTADOR

La revista espanyola «*Estampa*» publica una enquesta en la qual pregunta a varis il·lustres polítics el seu parer sobre si en la Constitució que ha d'aprovar-se té d'existir el divorci en el matrimoni.

La majoria d'homes consultats són partidaris d'ell, però n'hi ha un que com que està molt enamorat de la seva dona però també n'hi agraden d'altres, proposa el cas de *poligàmia*.

Nosaltres trobem que té molta raó i, per tant, ens solidaritzem amb ell.

(Això de *poligàmia* vol dir — si és que algun lector o lectora ho ignora — tenir varies dones). Veritat que aniria bé!

L'home de «El Debate», el coneixeu?... Es EN BASTONS!

— Pam-pam-pam-pam i un auto que es para davant de la «*Industria*». Pam-pam-pam-pam i ja som a la *Rambla de Figueres*. Una ensopegada—qualquiera da en la vida—i trobem a l'amic *Peret* tan xiroi com sempre. El demés val més que no ho expliquem... (qui pensi malament el cap li caigui).

A la despedida l'amic *Peret* s'interessa i dona records per a una simpàtica damisel·la de la qual ens demanà la foto... El nom d'ella comença en *P.* i acaba en *A.* per a que ens pugui enviar a la *Redacció* la fotografia que el nostre amic demana.

— Després d'haver estat una temporada a «*La Mata*» pels seus afers professionals, ha tornat a la nostra ciutat l'amic «*Coaquin*» que ocupa un alt càrrec de la societat «*El Castigo Olotense*».

Com que les nostres damisel·les l'han rebut com és mereix pel seu alt càrrec ens sembla que allargarà la seva estada a la nostra ciutat.

— No sabeu en que s'assembla la «*Unió Socialista de Catalunya*» amb la penya de *Novetats*? Doncs en què tenen totes dues un *Manuel*, un *Serra* i un *Moret*.

— La cinemàtica *Carmen Villegas* de tan romàntic que voldria l'amor, ha arribat a perdre tota noció de romanticisme.

Imagineu-vos que el seu desig fora que dos homes es batessin en duel per ella. Que un quedés mort i l'altre el fiquessin a la presó i que després sorgís un tercer que s'enamorés bojament d'ella i la raptés.

Veus ací, doncs, que un jove després d'haver-se

enterat de com desitjava l'amor li presenta un ventall en el qual hi havia gravat un *Romeo* dins una gòndola cantant emmelat a la seva *Julietta*, al só d'una bandúrria i li va dir.

—Es així com desitja l'amor?

—Ai, no! Jo el desitjo ben platònic.

Que cante!

— Ens hem enterat que un gentil jovincel que es diu *Arcadi* s'entreté escrivint en llocs excusats l'anunci de la perruqueria on treballa.

Nosaltres que lamentem que una literatura tan notable es perdi, li posem les nostres planes a la seva disposició. Sempre serà quelcom més higiènic.

— La presidència de la societat «*El Castigo Olotense*» era detentada per un jove que feia de picapedrer per partida doble. Ara, però, amb el canvi de règim, les coses han canviat i la Presidència de l'esmentada societat de castigadors ha anat a parar al nostre simpàtic compatriota *En Ramon Hostench*, que té una caiguda d'ulls que fa sospirar a les damisel·les que marquen pels nostres passeigs.

— Dos joves de la mateixa societat, dimecres passat varen convenir fer un present—present delicat— a les admirades i simpàtiques *Oliver* i la seva inseparable *Maria dels Tabacs*. Es tractava de regalar-les-hi uns clavells a una hora determinada de la tarda.

El parell de «*Romeos*» varen fer el «plantón» amb totes les de la llei, però no varen rebre altra visita que la de l'aprenenta en funcions de detectiu, per a veure si efectivament els jovinceis havien fet «el viu».

Apa galions!

— Si no fos que potser li ocasionaríem un disgust, endevinaríem el color del vestit que estrenarà demà una de les nenes més bufones que coneixem, i no diem el seu nom perquè no s'enfadi i pugui estrenar el vestit amb tota tranquil·litat. Ja li direm si ens ha agradat.

Jove de bona preseucia es casaria tal com Déu mana amb senyoreta de 30.000 duros

Inútil presentar-se sense aquest últim requisit.

Escriure a «*EL DESPERTADOR*» n.º 1-9-8 (enviant fotografies).

— A *Sant Joan* hi ha la *Nati*. La *Nati* té una germana molt bonica. Aquesta germana es diu *Montserrat*. I amb la *Montserrat* diumenge vàrem ballar-hi.

Però com que és molt joveneta, li vàrem dir que creixès, que d'aquí dos anys seríem uns seus admiradors, i que ara solament podem dir-li que és molt xiroia.

— El diumenge passat, a l'*Hotel Sant Esteve*, la colla dels «*Set Hereus*» i alguns companys, celebraren el «despido de solter» del seu president i amic nostre *En Rafel Descalç*.

L'àpat, dirigit pel «màitre d'hotel» *Antoni* i servit per dues gentilíssimes *Montserrat*s, fou esplèndid. Elles, reien com els gelats es fonien a l'ésser servits; nosaltres, en sentir sonar els dispars precursors d'una copa de xampany, creixia la nostra eloquència, florien

cançons, es fortificava el companyerisme i el futur casat rebia picantes felicitacions.

Traslladats al veí poble de Sant Joan, En Descalç traspasà la presidència a n'En Ricard, com a més vell.

Nosaltres desitgem a la parella tota mena de benaurances.

— La simpàtica *Mary* de la Font de l'Angel té admiradors que es barallen per a criticar el seu vestit-brusa tres quarts, que va estrenar el dia de Corpus. Nosaltres, després de felicitar-la, ens permetem dir-li que ella i el seu tres quarts estan colosals.

ABANS DE DONAR EL VOT:

OBRER: Recorda't de l'època del terrorisme i de qui el portava.

CIUTADÀ! Recorda't de qui oprimia la teva consciència i mercadejava els teus vots!

CATALÀ! Recorda't del que obtingueren per Catalunya de la Monarquia els seus lacais que ara es presenten amb el nom de Dreta Republicana.

— Llegim a la premsa d'aquesta setmana:

«El Nunci conferència amb el President de la República».

Ignoràvem que el nostre amic Fajeda es relacionés amb tan alta personalitat.

Que sigui per molts anys.

— Un empleat de la Casa Ciutat fa tard a l'hora d'entrar a l'oficina, i per justificar-se, referint-se a la lectura feta per Don Francesc Macià al missatge adreçat a la Generalitat de Catalunya, que va ésser radiat, digué:

—He fet tard per poder acabar de sentir la «radio». Manoi, En Macià ens ha fet un *massatge* així—i amb la mà feu un moviment com qui engega un tranvia.

— Passant pel carrer sentirem aquesta conversa:

—Ara si que els de EL DEPERTADOR ja poden plegar.

—Perquè?

—Perquè n'hi han uns altres que fan més riure.

— De totes maneres, però, no fan pas riure a tothom, doncs, per culpa d'ells, el nostre bon amic, el noi Aubert, està aclaparadíssim. Avui, a l'anar a la impremta per acabar d'endegar el nostre periòdic, l'hem trobat sanglotant a llàgrima viva. Al preguntar-li els motius, ens ha allargat una fulla impresa, sinònim d'«al tanto», que feia una bravada insuportable d'*amanit* i de barreja.

Veus aquí l'explicació de tantes llàgrimes! Veus aquí els efectes de la *ceba!*

— Divendres, 10 hores de la nit. Un senyor de vestit gris, de cabell gris, de posat gris, i bastó, puja l'escala del senyor Ayats: el senyor Masramon. Darrera d'ell, En Salvi de Plaça s'enfila per la mateixa escala.

Realment les circumstàncies denunciades per nosaltres i desmentides per el propi senyor Masramon en el

seu quilomètric article de «El Deber», només podien haver existit en la nostra imaginació. Senyor Masramon, perdoni.

— Se'ns assegura que el capellà Mir, ha deixat de formar part de la redacció de «La Traïció», per a passar a director del periòdic «Al tanto». Com que això es dona com a cosa segura i del Cardenal «Segura» ens ho creiem tot, nosaltres també estarem «al tanto».

— Els que es veu que no hi estan «al tanto» per a complir amb la seva obligació, són els «senyors» d'aquell «Seminario» de «Bañolas-Gerona», doncs ens enterem d'una desgràcia que ha indignat a tota la contrada, i que tal volta s'hauria evitat si aquells «senyors» fessin més vigilància i menys política.

El Secretari del nostre Ajuntament

Un Carmelo que creiem resultarà poc dolç

NOTICIARI FOX

Aquesta societat tan adormida i anocrònica que es diu «Industria Comercio y Bebercio» per fi s'ha despertat (i com a despertaires ho celebrem sincerament) anunciant per al dia 28 vinent, precisament el de les eleccions, una gran Verbena, amb dolços, bunyols, mançanilla, *asucarillos* y *aguardientes*, etc.

Sardanes, ballables, orquestra, manubrio, etc., tot de primer ordre, si tenim de creure el que ens diuen.

Les noies maques no hi faltaran i tampoc els castigadors de la nostra Molt Lleal Ciutat, però aquests últims una mica escamats perquè tenen por de l'arribada.

Al Centre Obrer també onuncien la seva festa que no

Dilluns, dia 22 Juny de 1931, a les deu de la nit, a l'«Ideal Park»
Gran Miting d'Esquerra Republicana Detalls per programes. - No hi falteu!

cal dir serà esplèndida i brillant com totes les que s'organitzen en aquella casa.

Prometem anar a per tot i ja hi direm la nostra oportunament.

També sabem que el Casal Català té organitzat per al dia 28, data de les eleccions, un gran ball de nit. Suposem que l'han organitzat donant com a triomfant la candidatura que patrocinen.

En el magazine català «D'Ací i d'Allà» hem vist reprodutit un magnífic nu de dona a l'oli, degut a la mà de l'inspirat artista olotí i amic nostre, En Pere Gussinyer. Al felicitar-lo efusivament a ell fem constar el nostre plany de que, per culpa d'aquest gran número de cabilenys existents en la nostra ciutat, i per por que s'esveressin, no hem pogut admirar al natural aquesta bella obra.

Què ha fet Olot, perquè no pugui ésser com els pobles civilitzats i progressius?

Dintre un pot d'escombraries hem trobat una carta-circular del Sindicat de Patrons Barbers de Barcelona dirigida als del seu gremi en aquesta ciutat, recomenant-els-hi la candidatura del senyor Ay... Ay... Ay... Ayats.

Nosaltres, que coneixem tota la vàlua i consideració que mereix l'esmentat senyor, no estranyariem trobar-lo algun dia a ell, al senyor Badia i a tota la companyia, allí on la carta avui corria, perquè d'ells ningú se'n fia, com no sigui el vell Bofia o una rata de sagristia. Anem.

Tanmateix, ja ha fet bé el «capelan» Mir de deixar als de la «Traïció», doncs els Manaments de la Llei de Déu diuen: «No llevaràs falsos testimonis ni mentiràs», i ells en diuen cada una... Avui mateix ens notifiquen que N'Antoni Font és casat, i sabem, per notícies fidedignes, que fins dimecres, dia de Sant Joan, es mantindrà en perfecta castetat en la seva sastreria de davant de l'Hospici.

Dies passats s'inaugurà a Sant Feliu de Pallarols un Centre Republicà Federal.

Coneixem els organitzadors; coneixem els que hi van prendre part; coneixem als republicans olotins que s'hi afegiren, i a tots els hi diem: «Bravo»; així es porten els homes.

Volíem aplicar una «trucada» al nen «Leandro», però hem comprès que no val la pena.

Aquesta mena de gent, com que no saben el que es diuen, tot atacant la República encara fan més propaganda per la seva consolidació.

Ciudadà! Per dignitat, per la consolidació de la República, per l'Estatut de Catalunya, per la llibertat, et cal votar aquesta candidatura:

Salvador Albert i Pey
Manuel Carrasco i Formiguera
Josep Puig i d'Asprer
Albert de Quintana i de León
Miquel Santaló i Parvorell

En el festival que es celebrarà a Barcelona a la revetlla de Sant Joan, hi donarà dues audicions de sardanes la cobla «La Principal Olotina».

La més gran vergonya seria permetre el retorn, al govern, d'aquells homes que la República escombrà, per considerar-los com a únics responsables del malestar del poble.

Un Curset de Català.—La Inspecció de Primera ensenyança de Girona, seguint les orientacions del govern de la Generalitat de Catalunya, ha acordat organitzar curssets de llengua catalana, en tots els Caps de Partit de la província. Als esmentats curssets solament podran assistir-hi els mestres.

El que es donarà en la nostra ciutat estarà a càrrec del Ponent de Cultura del nostre Ajuntament, senyor En Ramon Calm.

Es de suposar hi voldran prendre part tots els mestres i mestresses de la nostra comarca, puix és evident que han de conèixer bé el nostre idioma, si aquest ha d'emprar-se com a llengua escolar.

En la reunió general que el magisteri de la comarca olotina celebrarà el proper diumense, dia 21, es parlarà d'aquest curset de Català i de la seva organització, lloc, dia i hores en que es donarà.

Dissabte vineut, número extraordinari de EL DESPERTADOR. Un gabadal de caricatures, articles, trucades, etc. Tot pel mateix preu de sempre. - Adquiriu-lo!!

C O R R E U

W. R.: Això hauria d'anar al cove, però pel vostre mal gust ho publiquem:

«A una jentil senyoreta que emb demanà un consell per que pogés parlar a un jove que ella estima.—El millor que pot fer, es ferse'l presentar o sinó quan el trobi li preguntí quina hora és o qualsevol altra pregunta de les que solen fer-se als vianants, i després ja veura que quan le trovara le seludará i la resta ja vindrá tot sol i, si voste es porta correctament, no hi veig cap motiu que le pugin criticà.»

Jak: Ens havíem descuidat de dir-vos-ho: fa molt temps que ho vàrem tirar al cove.

Pep-hito: No sabem com heu tingut paciència per escriure tantes planes. Feu trucades i pot ésser que poguem complaure-us.

Mari-Rosa: No maca, no li direm pas.

N. Masferrer, Sant Feliu de Guíxols: Quedeu complagut. En quan al dibuix, mirarem de publicar-lo.

L'ENCARREGAT DE LA BÚSTIA

Olot : Impremta de Pere Aubert : Nou de S. Antoni, 7